Rahhekſas Jäggo.

§. 350. Sedda könnet pannid temma Sõbrad (§ 348.) wägga pahhaks. Ei was, Temani-Mualt, hakkas kaigeesſiti räkima, ja ütles: Sa öppetaſid enne teiſigi, ja kinnitaſid lõdwad Käed, ja töſtſid ülles neid, kes langemas ollid, ja Jummalaſt körwale rahtſid kommistada; agga nüüd, et Hädda ſo enneſe kätte tulnud nüüd tüddid ſa ärra, ja et ſe ſinnuſſe putund, nüüd on ſe hirmus ſo Meleſt. Ta ütles, et üks Waimgi temmale Sõ Aeges ennaſt näitnud, ja üttelnud: kas waene Innimenne woib ennaſt õigeks arwata Jummala ees: ehk kas ta on õigem, kui Jummal, ja puhtam kui ſe, kes tedda on teinud!

§. 351. Ta maenitſes Jjobit, weel waikſeks jäda, ja kannatada, ja ütles: Onnis on ſe Innimenne, kedda Jummal nomib; ſeepraſt ärra põlga ſelle kaigewäggewa-

ma Hirmoandmiſt, ſest temma ſadab Wallo, agga ta ſeab ka Hawad kinni, ta löõb waeſeks, agga temma Käed ka parrandawad; ta woib ſind weel Ahhastuſſeſt ärrapeästa, ja Nälga, ja Sõdda, ja Ärraraiskamiſt ſinnuſt ärrakeelda; ta woib ſul Rahho anda ſo Majas, ja ſind lasta paljo Suggu weel nähha ſada Ma peäl, et ſa wimaks õige wägga ellatand Hauda lähhed Rahhoga!

§ 352. Sedda Jjob ei woinud ſelſammal Aial koggoniſt uskuda egga mõrrelda, et temmale weel Rõmo Päiwi woiks tulla Ma peäl, ja et ta ehk weel Jhho-Suggu nähha ſaaks; ſepärraſt ta ütles: Oh, et tulleks ſe, mis ma otan, ja et Jummal annaks ſedda, mis ma pallun, et ta wõtteks mind hopis mahharõhhuda, ja mo Ello lõppetada; ſest ſe oleks weel mo Troost, kui ma tuimaks ſaaksin ommas Wallus, ja kui ta ühtegi Armo ei annaks. Mis on

minno